

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח

שני"י נוסחאות

באחריה מקומן (למקן ג:) נאמר כאן
סביב בעולם ואחש ואחמר להלן סביב
נחשאת (המילואים) מה להלן פסוק
ארבע מתנות: ד' רה"ד (ד) מתנות חבי
זה ואי אפשר לשתי קרנות בבת אחת
אף כלן פסוק ד' מתנות באותה א
מתנה שנותן לקרן שהוא כשתי קרין
לפסוק לפניהם לה' קרנותו קרנות
של קרן: ולימא ליה שכן טעוין :: ד'
מסות על ד' קרנות. מה שאין כן
באשך דר"י ישמאל גופיה לא בשני
באר וזימין אלף ד' מתנות בשני
קרנות דקתי :: בדר"י ישמאל אי מה
להלן ארבע מתנות ועל ארבע
קרנות אף כלן קרן אחת עולה
טעיה יסוד יסוד וזימין ארבע
לא היה לו יסוד: וליעטימין. טועא
היה ליה לרבי יהושע למיפסק דהא
איכא קרן קרן וארבע וזימין ששמתא
(ט) טעויה ליתן מתנותיה ארבע כנגד
חודש של (ט) קרן :: אכן של אמה
על אמה ברום אמה בדר"י מקצועות
המונח מה שאין כן בשאר הדמים
דלפניו עולה העוף כן בשאר המעלה
מחזיתו הסיקולא דלמקמן אינה לרישי
להביא כ"כ ולמה על הקרן ממש אלף
ששמתא למעלה מן החוט כל שהוא
כדמתיא למקן (נד סה) עשה למטה
מרגליו אפי' אמה כשרה ואין שום
זמן טעוין מתנות ארבע אלף וזרק
מן הכלל אל קר המונח :: למקצועותיו
השנים ויהיה מתפשט לפסוק ולמנכר
ואין מתנותיו :: כנגד חודש בנגד
למעלה למטה כחשמתא שזרימא כנגד
יעור מקיש אשם למשחת: טעמא הוון. דמה
ידין ואשם יו לו קצבה לרמיזי "כספך שקלים:
אין מתן דמו של חטאת: אי הכי. בשחיתו
אין שלא לשמו: איני עולה חטאת. שיהא
דלפניו של מונח: בזוביה :: לא שייך מיד.
עוף לאו שיהא הוא דלתי זבח כמותו: הא
מתן כהמה לחוד ודעולה חטאת לחוד אפי'
המתן דברים אחרים. דעלויטין כל קביע
ונעשים אלף בנוסף של קרן. האכין של
מעלה מן החוט ארבע אמות: כל דמי.
גור' (ויקרא ו) מרבה רבי עקיבא קדשי קדשים
טעמיהו. הא ודאי אימקא אשם למשחת:
עולה

ומו למעלה. דהא רבי אבהו
 קאמר: אין לן קצבה. לדי
 געווייזן שאל קדשים ממז
 געזיור למעוטי אשם ממז
 של מזבח אף מליקה נא
 (א) ללמעלה ועולה אף
 דחטאת. דאמר ר' חייא
 חטאת ליכא שיעור: ד
 חטאת כהמה אינה
 ואף על פי שהיא ל
 חטאת אשר יוצא מדמה
 (ב) : אלא לרבנן חטאת

רבי אליעזר אשכנזי
היה מן זמנא. אלא מין
מיעוט אומר בהטאת
הוא ולידרשא ר' א
יהי מה הקטור בראש
איש מעט של יד א
ר' ב' שמעון היא: ד
מיעוטא דגבי זריקה
: בשולח העוף אכל
היה מן הקרנות פסולת
גב דלא כתיב אלא וכל
הזוחים שנחטפו (דף

וְיִמְנָן (דף נג.) וְיִמְנָן לֵאמֹר
 שִׁי קִדְשִׁים (דף סג.) אִינִי
 דְמָה וּבְתוֹכָהּ כְּמִי
 חֹמֶה לְתוֹכָהּ וּמִיֵּעוֹט
 (דף סה.) מוֹמְלָן וְהִקְטִין
 נֶלֶךְ שִׁיר כְּלוֹם שֶׁל
 הַהֶעָף שִׁיר רִבִּי אֶלֶט
 מִקּוֹמָן שׁוֹה הַלֶּכֶךְ
 הָאֵל מִן הַחוּץ וְלַעֲמֵלָהּ
 אֵשׁ מוֹכֵחַ כֵּן שֶׁל לְמוֹ
 לְכַפֵּר פְּסוּלִין וְאֵף עַל
 אֵל וְלֹא לְקַמֵּן כֻּלָּם

חודה לקמן בזהמה
 למטה לקמן בפרק ק
 המפתח אומר. הוור
 הטחט נמי כחב^(א)
 למעלה דליפין
^(א) אדרב שילוש וזה
 מני. דלא חשיב עול
 ששניהם למעלה אי
 לכו מקום אלא ש
 אמה על אמה שבר
 החלונים שנכנסו להי
 וקדשים קלים מרבו

שְׁמֵהּ הַזֶּה מְשֻׁבָּה וְעוֹלָם קָרָה לָהּ
 וְהָיָה לָהּ שֵׁם אֲחֵרָה שֶׁלֹּא יִשְׁתַּחֲוֶה
 שָׂמָּה לְפָנֶיהָ שׂוֹמֵר יְהוָה וְזֶה שֵׁם
 מְשֻׁבָּה וְעוֹלָם לָהּ וְזֶה שֵׁם אֲחֵרָה
 שֶׁלֹּא יִשְׁתַּחֲוֶה שָׂמָּה לְפָנֶיהָ שְׂוֹמֵר
 יְהוָה וְזֶה שֵׁם מְשֻׁבָּה וְעוֹלָם לָהּ
 וְזֶה שֵׁם אֲחֵרָה שֶׁלֹּא יִשְׁתַּחֲוֶה שָׂמָּה
 לְפָנֶיהָ שְׂוֹמֵר יְהוָה וְזֶה שֵׁם מְשֻׁבָּה
 וְעוֹלָם לָהּ וְזֶה שֵׁם אֲחֵרָה שֶׁלֹּא
 יִשְׁתַּחֲוֶה שָׂמָּה לְפָנֶיהָ שְׂוֹמֵר יְהוָה
 וְזֶה שֵׁם מְשֻׁבָּה וְעוֹלָם לָהּ וְזֶה שֵׁם
 אֲחֵרָה שֶׁלֹּא יִשְׁתַּחֲוֶה שָׂמָּה לְפָנֶיהָ
 שְׂוֹמֵר יְהוָה וְזֶה שֵׁם מְשֻׁבָּה וְעוֹלָם
 לָהּ וְזֶה שֵׁם אֲחֵרָה שֶׁלֹּא יִשְׁתַּחֲוֶה
 שָׂמָּה לְפָנֶיהָ שְׂוֹמֵר יְהוָה וְזֶה שֵׁם
 מְשֻׁבָּה וְעוֹלָם לָהּ וְזֶה שֵׁם אֲחֵרָה
 שֶׁלֹּא יִשְׁתַּחֲוֶה שָׂמָּה לְפָנֶיהָ שְׂוֹמֵר
 יְהוָה וְזֶה שֵׁם מְשֻׁבָּה וְעוֹלָם לָהּ